

بعثت تمدنی انقلاب

انقلاب اسلامی ایران را نمی‌توان تنها یک جابه‌جایی قدرت سیاسی دانست. این انقلاب در عمق خود یک بعثت تمدنی بود. بعثتی که انسان ایرانی را به هویت، ایمان و مسئولیت تاریخی‌اش بازگرداند. بعثت تمدنی یعنی جامعه‌ای تصمیم بگیرد به جای تقلید، خودش باشد. به جای وابستگی، بر عقل، ایمان و توان درونی‌اش تکیه کند. برای مادران، درک این مفهوم بسیار کلیدی است. تربیت فرزند در این نگاه، فقط آماده‌سازی او برای موفقیت فردی یا شغلی نیست؛ بلکه پرورش انسانی است که بداند عضوی از یک حرکت بزرگ تاریخی است. مادری که انقلاب را آغاز یک مسیر تمدنی بداند فرزندش را آینده‌نگر، مسئولیت‌پذیر و اجتماعی بار می‌آورد. فرزندی که می‌فهمد سرنوشت شخصی او از سرنوشت کشورش جدا نیست.

چطور منتقل کنیم؟

- تاریخ را فقط به شکل وقایع حفظی نگویید، داستان محور تعریف کنید: اینکه چرا مردم تصمیم گرفتند خودشان باشند.
- هنگام تماشای فیلم، خبر یا حتی تبلیغات، از کودک بپرسید: «این شبیه زندگی ماست یا تقلید از بقیه؟»
- به کودک یاد بدهید به فرهنگ، زبان و ارزش‌های خودش افتخار کند. از شعر، آیین‌ها و مناسبت‌های ملی-مذهبی شروع کنید.
- درباره «مسئولیت داشتن» حرف بزنید، اینکه هر نسل سهمی در ادامه این مسیر دارد.

سوادی که قرار است سپری باشد در برابر سردرگمی

مادرانی آگاه آینده‌ای روشن

حمیدممانی‌خانه، نخستین مدرس سواد سبب است است و مادر، اولین معلم آن. پیش از آنکه کودک با کتاب‌های درسی، شبکه‌های اجتماعی، بارسانه‌های رسمی روبه‌رو شود، نگاه او به جهان در گفت‌وگوهای خانوادگی، رفتار والدین و به ویژه منش مادر شکل می‌گیرد. امروز که کودکان و نوجوانان در معرض سیلی از روایت‌های متناقض، اخبار هیجانی و تحلیل‌های سطحی یا مغرضانه قرار دارند، نقش مادران در هدایت فکری و سیاسی فرزندان بیش از هر زمان دیگری اهمیت یافته است. در صفحات قبل بخشی از نکات را برایتان نوشتیم چرا که معتقدیم سواد سیاسی مادران می‌تواند سپری باشد در برابر سردرگمی، ناامیدی و تحریف واقعیت‌ها؛ سپری که نه با شعار، بلکه با فهم، گفت‌وگو و امید ساخته می‌شود. مادری که واقعیت‌های جامعه‌رایی شناسد و قدرت تحلیل دارد، فرزندی تربیت می‌کند که انقلاب اسلامی را نه صرفاً یک خاطره تاریخی، بلکه یک مسیر زنده و تمدن‌ساز می‌داند.

